

„Edinost“
 zvesta enkrat na dan, razen nedelj in
 praznikov, ob 4. uri zvečer.
 Naročnina znaša:
 za celo leto 24 kron
 za pol leta 12 „
 za četrt leta 6 „
 za en mesec 2 kronj
 Naročnino je plačevati naprej. Na na-
 ročbe brez priloge naročnine se uprva
 ob cenzuri.
 Po tobakarnah v Trstu se prodajajo po-
 samezne številke po 6 stotink (3 nč);
 avsen Trsta pa po 8 stotink (4 nč).
 Telefon št. 879.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za več-
 kratno naročilo s primernim popustom
 Poslana, osmrtice in javne zahvale do-
 mači oglašit. se računajo po pogodbe

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
 Neprankovani dopisi se ne sprejemajo
 Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
 jema upravništvo. Naročnino in oglaš
 je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v
 ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in
 sprejemanje inšerlatov v ulici Molin
 piccolo št. 3, 11. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“

1. tiskarna tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu

Vabilo

na

javni ljudski shod,

kategora prirediti

politično društvo „Edinost“

v nedeljo, 10. t. m. ob 10. uri predp.

v telovadnici „Trž. Sokola“

se sledečim dnevnim redom:

1. Nagovor predsednika.
2. Protest radi ljudskega štetja.
3. Novi domovinski zakon.
4. Eventualnosti.

ODBOR.

Mal fatto!

I.

Vsikdar nas sili na smeh — in naše čit-
 tatelje gotovo tudi — kadar se naši Italijani
 postavljajo v pozituro, natezajo čelo v resne
 gube, češ: pozor ves svet, Italijani hočejo
 označiti svoje stališče nasproti vladi! Če pa
 konečno grože, da prestopijo v najstrožjo opo-
 zicijo proti vladi, potem se gotovo ne more
 premagati niti najhujši melanholik, da ne bi
 se spustil v homeričen smeh ob takem — ko-
 medijaštvu.

Nekaj tacega smo doživeli predvčeraj-
 njim v zbornici poslancev. Načelniku itali-
 janskega kluba, baronu Malfattiju, je slu-
 čajno pripadla naloga generalnega govornika
 »pro« v razpravi o vladni predlogi o kontin-
 gentu novincev.

To priliko je porabil torej poslanec Mal-
 fatti, da označi »stališče Italijanov nasproti
 vladi« in jej napove — opozicijo.

Difficile est satiram non scribere; težko
 je človeku, da ne bi pisal krvave satire. Či-
 tajočim to najnovejšo laško falzifikacijo —
 pardon: enunciacijo, se ti dozdeva, kakor da
 bi kraljevi in hromi berač grozil svojiberglji,
 da jo vrže v stran....!

Mi smo hoteli počakati z odgovorom na
 govor g. Malfattija, dokler nam pride steno-
 grafični zapisnik. Ker pa menimo, da podatki
 v »Piccolu« odgovarjajo resnici, zadošča naj
 nam ta vir.

Skušajmo torej govoriti resno o tem ko-
 medijaštvu. Ali nekaj bi radi pripomnili: g.
 barona Malfattija smatramo resnim možem in

ne bi hoteli, da na njem obični očitaneje ko-
 medijaštva. Mož ne pozna razmer v naših po-
 krajinah, oziroma, pozna jih le po informaci-
 jah, ki jih dobiva od svojih tovarišev iz teh
 pokrajin. Ti pa so najnezanesljivejši, najvero-
 nedostojnejši vir. Ljudje, ki imajo največji in-
 teres na tem, da resnica ne pride na dan,
 ker žive od neresnice, so toliko poklicani za
 posel informatorjev, kakor je poklican kozel
 za vrtnarja. Če torej nastop barona Malfat-
 tija v zbornici na Dunaju označimo kakor
 zaperno komedijaštvo in najdrznejše hinavstvo,
 nečemo metati sence na njegovo osebno kva-
 liteto in na njegov značaj, marveč verujemo,
 da je vse, kar je govoril o našem Primorju,
 govoril bona fide, zaupa je resnicoljubnosti in
 poštenju onih, ki so prišli v njegov klub na
 Dunaj »živí ali mrtvi« in po glasovitem re-
 ceptu: osar tutto!! Naše očitaneje hinavstva,
 tarifierije in zatevanja resnice gre torej na
 adresu primorskih informatorjev tirolskega
 barona Malfattija.

Najprej se mislimo dotakniti le onih to-
 ček v govoru g. barona, glede katerih —
 soglašamo z njim. Seveda treba umevati to con
 grano salis.

Baron Malfatti je tožil, da Italijani ni-
 majo nijednega svojega vseučilišča in je menil,
 z vso pravico, da bi tako vseučilišče vzdrže-
 valo Italijane na višini kulture. No, baš v
 novejši čas je bila slobodno izvoljenim, le-
 gitimnim zastopnikom slovanstva prilika, da
 so izjavili na avtoritativnem način, da mi —
 kakor glasniki načela slobodnega razvoja vsa-
 kega plemena — nimamo ničesar
 proti zasnovi italijanskega vse-
 učilišča.

V tem listu pa povdarjamo ob vsaki
 primerni priliki, da privoščemo Italijanom vse
 pogoje v negovanje in varstvo njihove na-
 rodne individualnosti. Ali, kakor zahtevamo
 mi reciprociteto od strani Italijanov, kakor
 zahtevamo mi od njih, da se tudi oni naspro-
 ti nam postavijo na isto stališče slobode, pravič-
 nosti in narodne samostojnosti, tako je po-
 vdarjal tudi gospod dr. Rybář v mestnem
 svetu tržaškem, ko so nedavno temu obnov-
 ljali svojo staro željo po italijanskem vseuč-
 lišču, da — da si nismo načelno nasprotni
 zasnutju italijanskega vseučilišča — tako
 dolgo ne moremo glasovati za to aspiracijo
 Italijanov, dokler oni svojim lastnim
 sodeželanom druge narodnosti ne
 privoščajo niti bomega narodnega
 šolstva, tega fundamenta vsaki narodni
 izobrazbi!! To naj vzame g. baron Malfatti
 naznanje in naj pouči svoje sorojake iz Pri-
 morja, da pravica je le jedna in da se ne

menja kakor kameleon. Ista je sveta, stalna,
 večna za vseh: za Italijane in — za Slovane.
 More-li baron Malfatti tajiti ekzistenco Slo-
 vanov v Primorju? Ne more. In je tudi v re-
 snici ni tajil v svojem govoru. Ako pa je
 ne more tajiti in ako je pošten mož, ne more
 pozabiti ne pregovor: kar je jednemu prav,
 je tudi drugemu ljubo. Italijani stavljajo vse
 svoje zahteve — ne res, g. baron?! — v
 imenu narodnostnega principa. To isto de-
 la mo tu di mi. Razlika mej nami in pri-
 morskim Italijani je pa ta, da mi hočemo,
 da se to načelo izvaja nam in drugim v prid;
 dočim Italijani v imenu tega načela stavljajo
 najdalekosežnejše zahteve sebi v prid, a se
 ne sramujejo gaziti isto načelo v svo-
 jem postopanju nasproti drugim!

V tem izkoriščanju narodnostnega prin-
 cipu do skrajnih posledic sebi v prid in v
 vsoprednem gaženju in zatajevanju istega
 principa nasproti drugim, je vir hudim bo-
 jem v Primorju. Da ni v naših Italijanih te
 dvojne mere, te dvojne vesti, bilo bi bolje za
 nas in za njih tudi. G. barona Malfat-
 tija smatramo za resnega moža in daleko-
 glednega politika. Razmere v parlamentu so
 mu znane. Sedaj pa naj si odgovori sam:
 da-li imajo Italijani ni najmanj nade, da bi
 dobili svoje vseučilišče, dokler bodo slovan-
 ske skupine nasprotovale temu?! A po vsej
 človeški predvidnosti Italijani ne pridobijo Slo-
 vanov za to svojo željo, dokler jej bodo na-
 sprotovali primorski Slovani! To je premisa;
 zaključek iz te premise naj si gospod baron
 izvaja sam! Morda stori potem, kar bi bilo
 velepotrebno: da svojim rojakom poda pri-
 meren privatissimum!

Naš jezik na tržaškem na- mestništvu.

Interpelacija posl. Spinčiča in tovarišev do njega
 ekscelence gospoda ministerskega predsednika kakor
 voditelja ministerstva za notranje stvari v seji zbor-
 nice poslancev dne 14. februarja 1901.

Dne 19. januarja t. l. je prvo podpi-
 sani prejel po nekem slugi e. kr. okrajnega
 glavarstva v Voloskem, v odprtem kuvertu
 in brez naslova, svoj volilni certifikat ddo
 18. januarja t. l., št. 1537/IX. 1901, s pod-
 pisom e. kr. namestnika v Trstu in v Pri-
 morju, Goëssa, in s pečatom »namestništvo
 Trst«. Volilni certifikat je bil spremljan od
 »uročilne knjige«, preskrbljene s pečatom »C.
 kr. namestništvo Trst«, v kateri so bile rub-
 rike sicer natisnjene v štirih jezikih, ali iz-
 polnjene le nemški.

Na koncu vrste pa je žanjica, ki je žela
 na brazdi, sunila s komoleem svojo tovarišico
 ter zašepetala:

»Bog ve, kako je!«

In pomenljivo sta se pogledali ter želi
 dalje, da ne bi zaostali za drugimi.

Solnce se je začelo nagibati k zatonu in
 Mica je morala iti živino odpravljat. Pogle-
 dala je tudi v malo sobico k Tonetu.

Bil je slab, slabši nego sicer.

»Samo da ne bi imel vedno te hude,
 suhe žeje, pa bi bil dober«, tožil je slabotno.

»Ná, pij, dobro ti bo delo«. Rekši mu
 je ponudila kupico hladne limonade, katero
 je bila naglo izžela. »Sladkorja je res malo,
 toda za žejo je še boljša«.

Hvaležno je vprl va-njo svoje oko, izpil,
 odložil čašo ter dejal:

»Mica, ali bi hotela nekaj za-me sto-
 riti?«

»Nó, kar povej!«

»Ko tako sam premisslujem, pa sem si
 mislil, da bi stopila na Brhovo k Tilki ter
 rekla, da jo prosim, naj me pride obiskat.
 Nekako opešal sem, da se sam skoraj več ne

Prvo podpisani je vrnil vse skupaj na
 e. k. okrajno glavarstvo na Voloskem za e.
 kr. namestništvo v Trstu s pismeno opazko,
 da od istega ne vsprejema nemških do-
 pisov.

Dne 26. januarja je prejel po občin-
 skem slugi v Voloskem hrvatski napisan, nanj
 naslovljen kuvert z vročilno knjigo sestavljen
 v istem jeziku. V kuvertu je bil njegov vo-
 lilni certifikat, v nemškem jeziku, spremljan
 po hrvatski sestavljenem dopisu e. kr. okraj-
 nega glavarstva v Voloskem od 24. janu-
 varja 1901 št. 29/Pr., v katerem se mu vsled
 naredb e. kr. namestništva od 23. januarja
 t. l. št. 2232 objavlja, »da dostavljeni mu
 volilni certifikat ni dopis e. kr. namestništva,
 ampak dokument, ki se mu je izdal po pred-
 pisu volilnega reda za državni zbor kakor le-
 gitimacija za vstop v državni zbor.«

Z ozirom na to, da po § 55. volilnega
 reda za državni zbor ima e. kr. namestnik,
 ki je vendar vrhni organ e. kr. namestništva,
 izdati volilni certifikat in ga dati dostaviti,
 in da je bil vprašani volilni certifikat pre-
 vidjen s pečatom e. kr. namestništva;

z ozirom na to, da v Avstriji ni zako-
 nov, po katerih bi se »dokumenti« morali iz-
 davati v nemškem jeziku;

z ozirom na to, da se volilni certifikati
 od e. kr. namestništva v Galiciji izdajajo v
 poljskem, od strani onega na Češkem za če-
 ške poslance v češkem, za nemške v nem-
 škem jeziku, od strani onega v Dalmaciji v
 hrvatsko-italijanskem jeziku,

si dovoljujejo podpisani staviti nastopno
 vprašanje do njegove ekscelence, gospoda mi-
 nisterskega predsednika kakor voditelja mi-
 nisterstva za notranje stvari:

1.) Ali njegova ekscelence odobruje po-
 prej opisano postopanje e. k. namestništva v
 Trstu glede volilnega certifikata za prvo
 podpisanega poslanca?

2.) Ako je odobruje, na podlagi katerih
 zakonitih določb more njegova ekscelence
 opravičiti to postopanje?

3.) Ako ne more, je-li njegova ekscel-
 lenca pri volji, odrediti potrebno, da se v
 bodoče opusti tako postopanje in da se bo
 postopalo zakonu primerno.

Dunaj, 13. februarja 1901.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 7. marca 1901.

Državni zbor. (Zbornica poslancev.)
 Včerašnja seja se je otvorila ob 3. uri po-
 poludne. Po prečitjanju došlih spisov prešla je

poznam. Res, postelja jemlje človeku vso
 moč....

Zakašljaj je....

»Danes ne utegnem, jutri pa pojdem«.

»Pa jutri, jutri...«

Hudo noč so imeli, hudo, Tone jim je
 umiral. Proti jutru pa se mu je nenadoma
 vtila sveža, rdeča kri. Ko mu je nekoliko od-
 leglo, je vprašal:

»Ali še ni Tilke?«

In osteklenelo oko mu je nemirno kro-
 žilo po navzočih.

»Ni je še«, odgovoril si je čez nekaj hi-
 pov sam.

»Unreti ne more, umreti«, šepnila je so-
 seda Mici na uho. »Boš vendar morala iti po
 njo... Res pojde težko, ker se odpravlja,
 toda priti mora, ker to je njegova zadnja
 želja!«

Ko je v bližnjem zvoniku zvonilo sedem,
 bila je Mica že blizu Brkovega.

Tilka se ni nič obotavljala, ko je čula,
 kaj je privedlo Vodopivčevu Mico k njej.
 Malo je zardela, ogrnila veliko ruto in šli sta.
 (Zvršetek pride.)

PODLISTEK

Tilka.

Spisal Janko Kessler.

Tilka je še vedno slonela ob beli brezi
 na studencem, nemo, topo, zroč skoraj
 blazno pred-se tje v daljo, kdo ve kam?!
 Naposled pa se je vzdramila, planila kvišku
 ter zbežala domov.

Z očetom že dolgo nista govorila niti
 besedice. Očital je sicer ni ničesar, toda ne-
 prestani, trdovratni molk, jej je bil hujši nego
 še tako ostra graja. Naj bi jo tepel kakor
 slamo, nič bi ne rekla, vede, da je zaslužila,
 ali ta mučni molk jo je moril in žgal bolj
 nego živi, pereči ogenj!

Tako so v strahu in obupu minevali
 tedni, ginili meseci. Dasi se je skrbno ogi-
 bala ljudij, so si vendar začeli šepetati na
 ušesa in zmajevati z glavami.

Tiste dni je šlo z Vodopivčevem Tone-
 tom h kraju. Mirno je ležal v mali sobici na
 borni slamnati postelji, pregrnjeni s čisto, de-
 belo hodnično rjuho, pod glavo pa je imel
 rdečo, s koruznim ličjem napolnjeno blazino.

Sprva je suho pokašljeval, pomiril se ter
 znova pokašljeval, zdaj pa tudi tega ni bilo
 več. Molče je zrl v steno, držaje v voščeno
 bleđi, prosojni desnici pisan muhalnik, s ka-
 terim je zmajal tuhtam, da bi odpodil nad-
 ležno žival, ki je sedela nanj.

Redkokečaj je bil kdo pri njem, saj pa
 tudi drugače ni bilo mogoče. Na travnikih je
 bilo treba pospraviti zadnjo otavo, na njivah
 pa so morali hiteti z ajdo, repo in zeljem;
 celó nekaj posetve je moralo priti še pod
 zemljo.

»Kaj boš vedno jokala, Mica, saj ne umre
 še«, je prigovarjala ena izmed Vodopivčevih
 žanjie bolnikovih sestrí, ko se je začel pogo-
 vor plesti o Tonetu.

»Naj umrje, naj, kaj se bo mučil, bo
 vsaj preskrbljen«, tolažila jo je modrovaje
 druga.

»Jaz pa ne verjamem, kar ljudje govore
 o njem in Tilki... Oh, ti jeziki!« je pripom-
 nila tretja.

»Oh, ti jeziki!«

»Oh, ti jeziki!« zgrazale so se žanjice
 vse navprek.

zbornica v razpravo vladine predloge o davku na žganje. Prvi je govoril Čeh Heinrich. Češki radikalec Fressel je proti temu protestiral, češ, da so oni prej vprašali za besedo. Predsednik Vetter je odgovoril na to, da on da besedo, komur on hoče. Heinrich je nadaljeval svoj govor večkrat pretrgan po poslancu Fresselju. Omenjal je, da novi davki obtežijo le uboge kmetovalce in delavce. Istotako bo trpela tudi žganjarska industrija in poljedelstvo sploh. Nemški nacionalce Lammisch je trdil, da bo novi davek nepravilno bogatil zapadne dežele, ne oziraje se na splošne avstrijske ekonomske koristi. Češki radikalec Klofač je obsojal postopanje mladočeške stranke, češ, da je nje opozicija le navidezna ter da ne odgovarja mišljenju češkega naroda; izjavil je, da bi bili češki agrarci in češki narodni socialisti gotovo preprečili sprejem vseh vladnih predlog, ako bi jih bilo zadostno število, in sicer tako dolgo, dokler češki narod ne dobi zadoščenja za storjene krivice. Danes je zopet seja.

Gospod državni neposlanec Bennati je menda prišel živ na Dunaj. Tako vsaj sodimo po dejstvu, da je v večerjani seji zbornice poslancev interpeliral ministra za notranje stvari in deželne brambe. Zopet čim lažje tartiferije. Interpelacija je naperjena proti orožništvu v Istri in se opira na nekatere dogodke, ki naj pričajo, da so orožniki v Istri nasprotni Italijanom in da so slovanski strankarji. Mi nismo poklicani in nimamo vzroka, da bi branili orožnike. Za našo sodbo o početu Bennatijevem je tudi povsem irelevantno, da-li opis dotičnih dogodkov odgovarja resnici ali ne. Če so orožniki v onih slučajih kaj zakrivali in če so se vedli proti predpisom, naj bodo kaznovani. Ali trdite, da so orožniki strankarji Slovanem v prilog, je pljuska resnici v obraz, proti kateri protestujemo slovesno. Kako pa je bilo leta 1897 o državnozborskih volitvah za V. kurijo v Labinju, ko so orožniki naravnost nasilno postopali proti stotinam naših volilcev, katerih laški nasilneži jednostavno niso pustili na volišče. Je-li bil gospod Bennati tudi takrat tako ogorčen proti orožnikom. Mar nista že dr. Laginja in Spinčić tekoma let navela — lahko rečemo — na stotine slučajev, ko smo mi imeli vzroka tožiti proti postopanju orožnikov v Istri!

No, treba le citati interpelacijo Bennatijevo v nje uvodu in v nje zaključku, pa vemo, kaj bi hotel gospod Bennati! On se prav za prav ne jezi, ker orožniki niso nepristranski, ampak jezi ga, ker niso — pristranski!

Mananza del devoto rispetto alle opinioni politiche e nazionali dei cittadini — to ga peče. On bi hotel, da bi orožniki šli na roko narodnim in političnim nazorom meščanov!! Ali gospod Bennati govori še jasneje: veliko zlo vidi mož v tem, da se orožniki nabirajo iz Slovanov! Hinc illae lacrimae! Več Italijanov bi hotel imeti. On bi hotel, da se povrnejo časi, ko so bili orožniki res avksiljarna četa italijanske stranke, časi, ko so orožniki zasmehovali naše kmete žvižga je jim tisti: čičo! čičo! In pa ta je klasična: gospod Bennati zahteva — sklene se na narodne odnose v Istri — naj slovanski orožniki dobro znajo italijanski, a ne prihaja mu na misel, da bi zahteval iz istih vzrokov, da morajo italijanski orožniki znati tudi slovenski! Kaj, gospod Bennati?! — Večina prebivalstva v Istri je slovenska. V tej deželi mora torej orožnik dobro umeti in govoriti slovanski jezik, ako hoče vestno vršiti svojo službo, ako se noče, da postane, mesto v blagoslov, v nesrečo za ljudstvo. Tu je vzrok, dragi gospod Bennati, da v Istri ne morejo pošiljati orožnikov iz — italijanskega Tirola, kakor bi želel gospod Bennati svoji stranki v prilog. Vrh vsega pa smo mi tega pohlevnega menenja, da ima poveljstvo orožnikov še neki drugi pomislek — ta namreč, da italijanski živeli že po svoji pravi po svojem temperamentu ne sodi za tako težavno službo, zahtevajočo v veliki meri duha — discipline! — Sicer pa smo uverjeni, da je bil tudi tej interpelaciji Bennatijevi isti znani namen: slepiti zbornico z nekim laškim mučeništvom, katerega nikjer ni, in ki sestoji le v: nezaslišanih privilegijah na vsej črti!!

Iz ogrskega parlamenta. (Zbornica poslancev.) Zbornica je sprejela proračun domobranskega ministerstva (honved) in prešla v razpravo o proračunu finančnega ministerstva. Na Zichy-jevo interpelacijo v stvari brezposelnih delavcev odgovorjal je trgovinski minister Hegedüs, da vlada v tem stori, kar bo mogla, da preskrbi delo brezposel-

nim delavcem. Naznanja, da se v kratkem predloži zakonski načrt za gradnjo 2000 železniških vozov in da je v letošnji proračun postavljenih 31 milijonov kron za javna dela, kar priskrbi delavcem dovolj dela. Interpelant je bil s tem odgovorom zadovoljen.

Novo avstrijsko ministerstvo za javna dela? «N. W. Tagblatt» poroča, da se v parlamentarnih krogih širi govorica o ustanovitvi novega ministerstva za javna dela. Za ministra je baje določen mladočeški poslanec Kaftan.

Tu treba konstatirati, da dunajski poročevalci «Politike» zatrja, da med vlado in Čehi ni bilo pogajanj osebne naravi.

Atentat na cesarja Viljela II. Med potom iz «Rathskeller»-ja na kolodvor v Bremenju je vrgel delavec Dietrich Weiland v cesarsko kočijo kos železa, kateri je cesarja lahko ranil v lice. Weilandu so takoj aretirali. Isti je baje božjasten. Cesar je nadaljeval svojo vožnjo na kolodvor. (Čudno, da so vsi napadalec na nemškega cesarja neumni ali božjastni! Op. Ur.)

Kralj Aleksander Srbski o svojem očetu. Kralj Aleksander je imel v Parizu pogovor z nekim novinarjem, v katerem je zavračal očitanja, ki so letela nanj, ker ni došel na Dunaj mej boleznijo svojega očeta. Bolezen da je dovela tako hitro do katastrofe, da mu ni bilo možno priti na Dunaj. Na pogreb pa ni mogel priti, ker ob vsej žalosti in boli vendar ni smel pozabiti, kaj je dolžan svojemu narodu! V Srbiji je prevladalo menenje, da — čim še ostanki onega, kateremu se ima Srbija zahvaliti za svojo samostojnost, pokopljejo v tuji zemlji — se narod srbski ne more udeležiti pogrebne slavnosti, ne da bi kršil svoje dostojanstvo.

Mej očetom in sinom ni bilo sporov, razlike v menenjih so bile izključno le politične naravi. Notranja politika Milanova ni bila združljiva z demokratičnim duhom naroda srbskega, vnanja politika njegova je bila slabo inspirirana. Zlasti, kar se tiče razmerja do Avstrije in Rusije, je bila politika Milanova v nasprotju z interesi, tradicijami in čustvi naroda srbskega. On ni znal vzdrževati dobrih odnosov do Avstrije, ne da bi pozabljal na stoletja stare vezi plemen in vere, ki spajajo Srbijo in Rusijo. Po krivdi take politike na znotraj in zunaj se je bližal trenutek, ko ne bi bilo več rešitve. Trebalo je torej odstraniti onega, ki je to zakrivil. Nehati se je moralo reakcionarno vladanje, nevarno za življenske interese Srbije. Sedaj si kralj Aleksander prizadeva, da bi ustvaril stabilno ministerstvo, ki naj bi sestalo iz talentiranih mož, z ja nim in narodu odgovarjajočim programom.

Iz angleškega parlamenta. Z ozirom na dogodke, objavljene v večerjani brzojavki, zahtevali so irski poslanci, da predsednik (speaker) prekliče svojo odredbo glede jednotedenskega izključenja dveh irskih poslancev od seji zbornice. Irska poslanka da sta bila po pomoti izključena iz zbornice in da bi se bila vsejedno odstranila, ne da bi bilo treba upotrebljati silo. Predsednik je izjavil, da vzdržuje svojo odredbo in da naj se poslance pismeno opravičita ter dokazeta, da sta bila po pomoti izključena. Prvi lord državnega zaklada je izjavil, da pada v prihodnji seji predlog, naj bi bili poslanci, ki bi se protivili predsednikovim odredbam izključeni, ne samo za en teden, temveč za vse zasedanje; dodal je, da se bo moralo že v prihodnji seji glasovati o tem predlogu. Sodi se, da Iri vsled te Balfourjeve provokacije tudi v prihodnji seji uprizore izgrede.

Vojna v južni Afriki. Praški «Politiki» poročajo iz Londona, da skupne zgube na mrtvih, ranjenih in bolanih angleških vojakih v južni Afriki, glasom liste vojnega urada, znašajo 107.633 mož od 282.000, ki so bili odposlani v južno Afriko. Torej je več nego vsaki tretji ali pa, ali je bil ranjen, ali pa je obsel.

Tržaške vesti.

Odprt grob. Včeraj popoldne je zadel poznano odlično rodbino Fran Abramovo hud udarec: preminola je glavarica te družine, gospa Ana Abram. Mej otroci pokojnice je tudi naš odvetnik gospod dr. Josip Abram. Uverjeni smo, da ta vest vzbudi iskreno sočutje povsodi, kjer poznajo to ugledno rodbino. Tudi mi se pridružujemo se svojimi sočutji iz vsega srea.

Jasni računi. Nedavno smo mogli reči «Slovenec», da so ozirom na njegovo pole-

miko z nami glede unijatskega vprašanja računski sklenjeni.

V številki od minolega torka pa je isti list priobčil članek, po katerega vsebini lahko rečemo, da so računi jasni glede naših kontroverz s «Slovenecem», tikajočih se gospodarske organizacije.

«Slovenec» nas apostrofira:

«Kdaj smo mi n. pr. trdili, da dr. Gregorin, čegar delavnost in rodoljubna požrtvovalnost je znana širom slovenske domovine, nima zaslug za saniranje rojanskega društva? Kje smo rekli, da so grobokopi gospodarskih društev v onih krogih, v katere se mi baje zaganjamo? Nismo o-li rekli, da ne odrekamo vrednosti gospodarskim društvom v trž. okolici nego da se nam le gabijo bombastična imena in hvalisanje ad infinitum, kakor je v navadi pri «Edinosti»? Vsekako nas veseli priznanje, da je v stvari rojanskega društva bilo «krivde»; ista pa ne leži v tem, da je to društvo posnemalo «kranjske vzglede», nego neke drugod. Res pa je, da te krivde nimajo na vesti ljudje, ki igrajo kako ulogo v tržaškem javnem življenju — sedaj namreč! Ker je pa, kakor slišimo, stvar sedaj poravnana in škoda, ki jo je društvo trpelo, še deloma popravljena, ne perimo starega perila!

Kar se tiče »zavoda sv. Nikolaja«, naj tukaj konstatiramo, da je naš list med slovenskimi dnevniki največ pisal v prilog tej propotrebni ustanovi. Ali hoče uredništvo »Edinosti«, da mu upošljemo dokazila? »Gospodarsko društvo« se nam seveda ta zavod ni zdel.

Čuli smo torej tu zatrdilo, da «Slovenec» ni rekel ne tega, ne tega in tako in ne tako...

Na očitanje, da se glede nadzorovanja gospodarskega delovanja v Istri ni vpošteval «Slovenec» nasvet, ker se gospodje, katerim je na srečo gospodarski blagor trpinov v Istri, niso zmenili, menda pač za to ne, ker nočejo, da bi jim kak nepoklicanec posegal v delokrog — naj le odgovore gospodje v Istri, če se jim potrebno zdi.

«Slovenec» zaključuje:

«Reasumirajmo! Naš namen ni bil nikdar da bi se hoteli bojevati proti gospodarskim društvom v Trstu in okolici. Ta društva nas vsele, v kolikor izpolnjujejo svoj namen. Mi smo hoteli le opozoriti gospode unijatmane, duhovnega in posvetnega stanu v Trstu, da bi imeli mnogo nujnejšega dela, nego zavajati ljudstvo v druge obrede.

Torej le na potrebno pozitivno delo v resnično korist naroda smo hoteli opozoriti tržaške vodilne kroge, katerim bi se innače, ako se ne poprimajo še intenzivneje nego doslej tega dela, morda lahko očitajo, da poznajo narod le za časa volitev».

«Slovenec» nas vprašuje, da-li smo zadovoljni? Da zadovoljni smo in popolnoma! Kako bi ne bili?! Čitatelje prosimo le, naj te izjave le primerjajo z vsem, kar je pisal «Slovenec» zadnje čase v polemiki glede naše gospodarske organizacije — pa so jim morda računi jasni in nam gotovo pritrde, da smemo biti povsem zadovoljni z vspehom te naše polemike.

Mesto venca na krsto pokojne gospe Ane Abram, je daroval g. odvetnik dr. Otokar Rybač 10 kron za tržaško moško podružnico družbe sv. Cirila in Metoda, gosp. odvetnik dr. Mihael Truden pa 10 K za »Narodni dom« v Trstu.

To pa že presega vse meje! »Slovenec« trdi, da je »Edinost« vedela za konfiskovano vsebino »Rodoljubovo« in jo branila. Mi pozivljamo danes »Slovenec« uredništvo, najslvesneje, da nam pove, po katerih besedah naših je opravičeno sklepati, da smo mi vedeli za konfiskovano vsebino »Rodoljubovo«, in zlasti tiste besede naše, s katerimi smo mi branili »Rodoljuba«. Od poštenja »Slovenec« uredništva pričakujemo, da se nemudoma odzove temu pozivu!

»Makso«. Tu ga imate zopet! Če bi bilo to v njegovi pravi, bi bil celó lahko ponosen, da ga v Ljubljani na obeh straneh tako točno vodijo v svoji evidenci. Čim je kdo glede tržaških razmer in oseb pri kraju se svojo — sit venia verbo, ne-li gospoda okolo »Slovenca«?! — latinščino, pa ga citira tega Maksa, kakor jagne, ki grehe sveta odjemlje! Tako tudi sedaj. Ves slovenski politični Trst je prav za prav nedolžen kakor novo-rojeno dete na polemikah »Edinosti« s »Slovencem«. Mej Trstom in Ljubljano bi vla-

dalo idilično razmerje, da ni ta Makso, kakor je v »Slovenec« tako lepo plastično povedano: »našel tisto, ki se da vleči lepo po celi mizi«.

Torej zopet ta Makso. Da — zopet. No, naj bo v imenu božjem: če že ni drugače, pa naj Makso nosi tudi ta greh! Ali — kakor namignjeno že gori — gospodje okoli »Slovenca« naj ne zahtevajo za to svojo idejo svojstva — originalnosti. To je le blede kopija, gospoda! He he, je bilo že drugih ljudi, ki so tistega Maksa še vse drugače citirali: posezali so mu v razmršene lase, pošiljali so ga z lončkom kavo kuhat sredi Ljubljane, gonili so ga po vipavskih farovžih in ga promovirali za — »farško kuharico«.

Slavni ben Akiba se lahko vzravna ponosno, ko čita v »Slovenec« o Maksu: alles schon da gewesen, samo da je bilo še temeljiteje.

Mi nočemo sicer kratiti slave oziroma odrekati — dobrega ukusa možu, ki je zopet srečno iztaknil Maksa, kako testo vleče po mizi, ali zgodovinskega dejstva, da je imel mož v »Slovenec« še bolj iznajdljivih prednikov, nismo mogli utajiti.

No, ta Makso je žilave naravi in ga ni potrl križ, katerega so mu z Ljubljane doli tlačili na pleča. Ostal je pri dobrem zdravju, katerega se veseli še danes, ako ne računamo nekoliko influence in mrzlice nedavno temu, na kateri pa niso bili krivi — to izjavlja svečano — njegovi ljubljanski prijatelji na obeh straneh. Zdi se, da mu to ljubljansko križanje celó dobro dene. Mož se tudi sedaj prav pristrčno — smeje in ga ljubeznjivo »Slovenec«eva, s katero se ga je izvolil spominjati, ni malo ni ozlovoljila. Smeje se lahko, ker ve, da ima dobro zaledje: vedel si je namreč ohraniti nekaj prav koristnega, kar ga varje pred ambicijo, da bi hotel tirati svojo osebno politiko. Gospodje naj le tirajo svoje dov tipe o Maksu, in naj ga le — če hočejo — predstavljajo svetu makari kakor smešno figuro, ali nikdar ne zadenejo tiste poštene stvari, kateri služi on po svoji dolžnosti, po svojem prepričanju, po svoji vesti in se svojimi — žal — skromnimi močmi.

S tem zaključujemo poglavje o — Maksu!

»Piccolovo« poštenje. Dragi čitatelj, ki si kedaj pogledal v ta perfidni list, si gotovo opazil, da ima »Piccolo« neko staro navado, da nekatere, ki so prišli v navskrižje z zakonom, imenuje s polnim imenom, druge grešnike pa samo s krstnim imenom in začetno črko priimka. Morda je že marsikdo premišljeval o vzrokih temu razlikovanju. Bržkone je tudi večina njih kmalu pogodila to čudno prakso. Kdor pa tega ni opazil ali pa ni pogodil, ugame takoj, ko prečita sledeče: Pod naslovom »Baruffe« poroča »Piccolo« o dveh ogljarijih, ki sta se stepala na obrežju del sale. A glej: imenuje s polnim imenom prvega, drugega pa, po svoji navadi, samo s krstnim imenom in začetno črko priimka. Zakaj? Oba sta se stepala, oba sta ogljarija, oba sta bila aretirana, oba kaznovana in kar je najlepše: oba sta dobila jednako kazen, t. j. 48 ur zapora. Razložek je bil morda ta, da je eden 23 let star, drugi pa 48. Ne, motiš se čitatelj, ako meniš, da so ozirom na starost vzrok »Piccolovemu« razlikovanju.

Naše mnenje bi bilo seveda, ali imenovati obadva, ali pa nobenega! »Piccolo« pa je storil zopet po svoji stari navadi: imenoval je le jednega in zamolčal je drugega. Zopet vprašamo: zakaj? No, zato, ker ima imenovani slovensko ime, drugi pa je gotovo Italijan!! Slovenca je »Piccolo« postavil na sramotni oder, Italijana pa je prikril s plašcem nepoznanja. To je torej tista »Piccolova« perfidija. Čitatelji vedo torej, da vse tiste začetne črke priimkov v »Piccolovi« kroniki pomenjajo same — laške grešnike!

Spomini iz predpusta. Iz Bazovice nam pišejo: Odšel je — a nam je zapustil žalostnih in veselih spominov. Da bi ga le več ne bilo — vzdihuje ta: da bi le zopet prišel — želi drugi. O tem pa, kar mislim jaz, dovolite gospod urednik, da — molčim. Le nekoliko spominov izza našega bazoviškega pusta hočem tu oživiti.

Porečete morda, da je pozno. No vidite, jaz sem obziren človek. Vedel sem, da Vas ljudje kar preplavljajo s poročili o samih veselicah naših društev, v katerih so grajali, hvalili in — prebvali, pa sem si mislil: potrpi, nič ne de, tudi če boš zadnji na vrsti. Pa tudi nekoliko — da sem odkritosrčen —

sebičnosti je bilo; računal sem namreč: pozneje ti tisti sitnež poleg uredniškega koša dovolji več prostora.

Tu sem torej, da Vam nekoliko premeľem in presejem veselico, ki jo je privedlo naše društvo »Lipa« dne 10. februvarja. Pa zapomnite si: nikogar nočem preveč hvalliti, niti ne preveč grajati. Povedati hočem, kakor sodim in kakor so sodili nekateri navzoči veščaki.

Razpored veselice je bil raznovrsten ter je obsejal 8 lepo izbranih točk. Začnimo torej: Nedvedov možki zbor: »Ljubezen in pomlad« izpal bi bil lahko boljši, da je bil ta kt nekoliko hitreji in bi peveli imeli nekoliko več vaje. Volaričev dvoglasni ženski zbor: »Divja roža«, s spremljevanjem orkestra, je izpal povoljno za naše moči. Bojanovo deklamacijo »Stražniki« je izvajala g. Zorica Ražmova jako preeizno, za kar je žela od občinstva viharen aplavz. O Ipavčevem velikem zboru: »Kdo je mar?«, s spremljevanjem orkestra, moram reči, da se je na predzadnji veselici bolj posrečil nego na poslednji. Solist bariton je bil na svojem mestu; tenorju in basu pa se je videlo, da sta bila nekoliko prehlajena, vsled česar nista mogla dovršiti svoje naloge, kakor bi morali. Pa tega naj ne misli nikdo, da je oni, ki je dober »pevec«, tudi ob enem dober »solist«. To naj bo v premislek raznim pevcom.

Po izerpljeni poslednji točki je naznanil društveni predsednik, g. H. Ražem, da se bodo sedaj izvajale tri nove »Narodne pesmi«, kakor so tiskane na desni strani razporeda ter je v kratkem govoru razjasnil pomen in namen teh priprostitih pesmic za našo okolico.

Zagrinjalo se je dvignilo in na odru je stal popoln mešan zbor, sestavljen iz domačih mož, fantov in deklet; orkester je intoniral in zbor se glasil za zborom, dokler so se izpele vse tri zaporedoma, ki so vsaka posebej vzbujale obče odobravanje, ki ni prenehalo, dokler niso poslednje pesmi, »Milica«, ponovili.

V Hubadovem mešanem zboru »Potrkan ples«, je že sam tekst nekoliko humorističen, ali tu pa tam šaljivo spremljevanje orkestra je poslušalec sililo začetka v pritajen, a naposled v glasen smeh, vsled česar so morali tudi pesem ponavljati na obče zahtevanje.

Šaljiva burka s petjem in glasbo: »Dva gospoda jeden sluga«, so predstavljali naši diletantje jako dobro; zdelo se nam je, kakor da hočejo eden drugega prekositi. Tudi bilo nikakega pretiravanja, ampak vse je bilo naravno, kakor mora biti. Igraleem je bilo videti, da so se pridno veščali. Smeha, tega res ni manjkalo, za kar je skrbel posebno vedno zmedeni »Ivan«, kateremu je »Lizika« vedno po glavi rojila; posebno pa nam je ugajal veličastni »finale« v katerem je Ivan v samo-pevu obljubljal zvestobo le enemu gospodu, na kar mu je potem še Lizika z dvospevom pritrdila, naposled pa je zagromel ves zbor z orkestrom vred, zagrinjalo je padalo in občinstvo je frenetično aplavdiralo in javno čestitalo diletantom.

Po kratkem odmoru je začel živahen ples, na katerem je vladal, kakor navadno, uzorno-lep red. Ples bi bil gotovo trjal do 5. ure zjutraj, da nam ni koj po 2. uri polunoci svojevoljno skvaril neizprosno-trmasti narednik navzočega vojaškega orkestra pešpolka št. 97., za kar mu gotovo navzoči niso bili hvaležni. Sploh moram reči, da je orkester ta večer, kar je sviral, sviral iz vrstno.

Občinstva je došlo lepo število iz Lokve, Lonjerja, Boršta, a največ iz bližnje Lipice. Z nezadovoljnostjo moram konstatovati, da sem med navzočimi opazil iz sosednje Gropade »nič« in še bolj sosednjih Padrič »dva«. Tudi domačini se niso ta pot odzvali kakor bi bilo želeli; mnogo, mnogo smo vas pogrešali, dragi Bazovei, tudi Vas, ki se štejete za nekoliko več zavedne. Kje ste bili? Mari so vam res več na srečo stari divji paganski plesi nego lepe poučno-zabavne veselice? Roko na srce, dragi rojaki in pomislite, koliko lepega in veselega vam je že napravilo naše mlado društvo v teku svojega obstanka v cerkvi in zunaj cerkve, a Vi, mesto da bi nas podpirali, nam obračate hrbet! Osebnosti na stran, družimo se in mir naj vlada med nami! To bodi naše geslo!

Kakor sem rekel že začetkom, gospod urednik, ne bom vam danes pripovedoval vsega, ker — ne smem, morda o priliki kaj več. Dotlej pa, da mi ostanete zdravi! Vam želi Vaš stari Skalo vič.

Sušaski »Novi list« se je preselil dne 4. t. m. na Reko. V svoji prvi na Reki izišli številki povdarja, s kako velikimi težavami je bil spojen ta za Hrvatsvo na Reki velevažni korak. Povdarja, da je Hrvatsvo na Reki popolnoma podleglo italijanskini in madjarsčini ter da bo treba početi orati ledino zopet od začetka. Omenja, da je na Reki dandanes nad 20.000 Hrvatov, kateri pa niti ne vedo, da so Hrvati. Hrvatski jezik nima tam pristopa v nobeno oblastnijo, kjer se šopirita sedaj italijanski in madjarski jezik. Vse je tako zanemarjeno, da se niti ne ve, kje pričeiti z delom. »Novi list« obeča, da bo deloval z vso vmeno za oživljenje in napredek hrvatske ideje na Reki, noče pa obečati velikih uspehov, ker se Hrvati na Reki morajo boriti z dvema mogočnima in brezobzirnima sovražnikoma; bolje je manje obljubljati in več doseči, nego prihajati z obljubami, katerih pozneje ni moči izpolniti. Vendar pa dodaja k temu: »Jedno jedino, valjda, če nam biti dopušteno ovdje iztaknuti: hrvatsvstvu izneveriti nečemo nikada. I zato molimo naše prijatelje, koji će nas podpirati i pratiti u ovome radu samo jedno: njihovo povjerenje. U današnjim nesrećama, koje trzaju hrvatski narod, kada se nad otačbeničkim radom siplje otrov sumnje i klevete, povjerenje je dragocieni zalag. Neka dakle budu uvjereni prijatelji hrvatske stvari u ovim krajevima, da mi nemamo nikakve druge ambicije i nikakova drugoga cilja, nego čuvati hrvatski jezik, braniti hrvatske pravice i širiti hrvatsku svijest. I svaki naš korak bit će upućen jedino ka ovoj meti. Ovoliko molimo, da nam se primi na znanje, onom otvorenosću, kojom izričemo, pak što Bog da i sreća junačka. U to ime: polagano, ali postojno — napried!«

Častitamo od sreća bratskemu nam listu na tem važnem koraku in želimo mu najlepšega uspeha v njegovem težavnem, a odločnem boju za pravice in ugled hrvatskega naroda. Boritelj, ki se bori na istotako izpostavljeni točki, kakor mi: pogumno — naprej!

Poziv. Podpisani pozivlja vse one, ki pripadajo v občino Rihenberg pri Gorici in ki žele vdobiti »domovnice«, da pridejo prihodnjo nedeljo dne 10. t. m. ob 11. uri zjutraj v »Delalsko podporno društvo«. Soobčani! Kedor pride, si prihrani sitnosti in stroške!

Samomor vojaka? Predsinoči ob 10. uri je železniški paznik južne železnice iz stražniške hišice št. 733. našel na prog pod Greto blizu tamkajšnjega železniškega predora na dvoje presekano truplo vojaka Luke Vivotde 4. stotnije 97. pešpolka. Truplo je bilo v groznem stanju. Ne samo, da je bilo nad trebuhom presekano na dvoje, temveč tudi obraz je bil ves opraskan in obleka raztrgana. Gotovo ni Vivotda takoj umrl in si je moral v groznih mukah pred smrtjo tako strašno opraskati obraz. Paznik je ta dogodek takoj brzojavno naznanil na postajo južne železnice. Kmalu na to je prišla iz Trsta komisija, sestavljena iz civilne in vojaške oblasti. Jeden častnikov 97. pešpolka je kmalu spoznal truplo, katero so potem prepeljali v Trst v vojaško bolnišnico. Pri mrlcu so našli listek z napisom: »Ker mi ni bilo mogoče povrnti se k storjenemu sklepu, pozdravljam vse tovariše četrtne stotnije. Luka Vivotda«. Vzrok samomora ni znan. Vojaska oblast ja bila celo menenja, da se je tu zgodila nesreča in ne samomor. Drugi pa menijo, da tukaj ni bila mogoča nesreča, ker, če tudi bi bil Vivotda po nesreči pal na železniško progo, bi ga bile metlice iz železne žice, ki so postavljene spredaj na železniškem stroju nad šinami, gotovo spravile s proge (?) Sodi se torej, da se je moral Vivotda vreči med dva vagona mešane vlaka, ki je odšel ob 9.45 uri zvečer iz Trsta v Müzzuschlag.

Mestna delegacija je dovolila 45.56 K za neko popravo župnišča v Rojanu in 180 kron za popravo malih orgelj v baziliki sv. Justa.

Hiša se je usula. Hišo št. 272. v Škorklji je podrta te dni burja. Njen edini prebivalec in ob enem gospodar Josip Kozuh je bil videl, ko se je zvečer vračal z dela, da je njegova hiša le še žalostna razvalina in moral si je poiskati drugega prenočišča. Hiša je obstajala iz jedne kuhinje in jedne sobice.

Stavka. Sinoči so imeli težaki iz javnih skladišč posvetovanje o odgovoru, ki so ga dobili na svoje zahteve glede povišanja daine in odprave akordnega dela. Ker je bil odgovor, katerega so dobili, nepovoljen, skle-

nili so jednoglasno, da danes ustavijo delo in stopijo v stavko.

Najdene človeške kosti. Delavei mestne plinarne so našli te dni o kopanju rova za plinove cevi blizu cerkve starega sv. Antona človeške kosti. Policijska komisija, ki je prišla na lice mesta, je dala kosti odnesti v mrtvašnico k sv. Justu.

»Izvoz« sladkorja. V slobodni luki so aretirali večeraj 44-letnega težaka Edvarda T., ker je hotel odnesti 2 kg sladkorja.

Poneverjenje. Josipina Smrdu iz ulice Maiolica je naznanila policiji neko Ano A., katera jej je poneverila 6 K.

Med delom so ponesrečili. 44-letnemu težaku Ivanu Schiavuzzi je padla večeraj v slobodni luki na nogo bala bombaža in ga precej močno ranila. — 34-letni dninar Adolf Gentili iz ulice Campanile št. 7 ranil si je večeraj na delu levo roko. — 36-letni čevljar Viktor Tosoratti iz ulice Giuliani št. 16, se je sinoči na delu urezal v levo roko.

Vsi trije so dobili zdravniško pomoč na zdravniški postaji.

Dražbe premičnin. V petek, dne 8. marca ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Ponziana št. 4. in 514, hišna oprava; v ulici Pindemonte št. 4. in v ulici Boscetto, hišna oprava in gostilniška oprema; Salita Greta št. 292, hišna oprava; v Rocolu št. 641, hišna oprava; v ulici Amalia št. 16, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Večeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 8.4, ob 2. uri popoldne 13.9 C°. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 761.2. — Danes plima ob 10.35 predp. in ob 10.41 pop.; oseka ob 4.17 predpoludne in ob 4.30 popoldne.

Odbor političnega društva »Edinost« bo imel svojo sejo jutri zvečer ob 7 1/2. uri.

Odbor društva »Narodni dom« bo imel svojo sejo v soboto zvečer ob 8 1/2. uri v prostorih »Del. podp. društva«.

Volilni odsek »Tržaškega bralnega in podpornega društva« uljudno vabi vse svoje člene na volilni shod, ki bo v nedeljo dne 10. t. m. ob 4. uri popol. v društveni dvorani. Volilni odsek.

Za možko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda je daroval g. Ivan Umek od izplačane mu nagrade za plesne vaje 3 K, bralno in pevsko društvo »Slovenec« v Borštu 10 K, katere je nabralo na eni svojih veselie.

Zavodu sv. Nikolaja so darovali: županstvo Černomelj 10 K, županstvo Litija 20 K, rodoljub N. N. 1 K, gospa dr. Pertotova 10 K, župnik g. I. Slavec na Repentabru 10 K, g. Karlin, kapelan na Vrhniki, z geslom »Bog živi krščansko in človekoljubno Vaše delo« 7 K, hranilnica in posojilnica v Litiji 20 K, Ferila Fran v Gorici mesto vena na grob prijatelja 20 K, posojilnica in hranilnica v Žaleu 40 K, g. Bajc iz Ljubljane 3 K, g. Doles Ivanka nabrala na domači zabavi 2 K, županstvo Smlednik 10 K, g. Perovšek Justina 4 K z željo, da bi vsaka gospodinja kaj darovala zavodu.

Razne vesti.

Pozor dekleta! Iz Ely, Minn. (Minnesota — Združene države severoameriške) piše nekdo Clevelandski »Novi domovini« med drugim sledeče: »... Tudi mi bi se radi ženili, mnogo nas je mladih fantov, pa ni tukaj nič deklet. Ako pa časih katera pride tedaj se je poloti, kateri onih, ki so bolj nagli in tako za nas zopet nič ne ostane. Sprevidel sem, da ni dobro biti prepočasen«. Tista torej, ki ima veselje do ženitve, kar hitro v Ameriko; morda da jej nestrpni ženitni kandidat še voznjo plača. Pa brez šale!

To je res po — amerikansko. Vendar pa bi želeli, da bi naša dekleta raje doma čakala na ženina.

Loterijske številke, izžrebane dne 6. t. m.:
Brao 8 40 44 87 5

Reklama: Vsakokrat 60.000 kron je glavni dobitek loterije »Invaliden dank«, kjer se izplača z 20 % odbitkom v gotovini Opozarjamo naše cenjene čitatelje, da se bo vršilo srečkanje nepreklicljivo dne 23. marca 1901.

Trgovina in promet.

Nove prioritete Lloydja.

Banka »Union« se pogaja z avstrijskim Lloydom glede sprejema novega posojila 18

milijonov kron, o čegar emisiji bodo razpravljali na izrednem obćnom zboru avstrijskega Lloydja dne 2. aprila t. l.

Menjični blanketi v inozemstvu.

Finančno ministerstvo naznanja, da je raba avstrijskih menjic v inozemstvu dovoljena, ako so iste izdane za tuzemstvo.

Na avstrijski menjični blanket za 6 mesecev, kolekovan po lestvici I., izda se lahko v inozemstvu menjica za 12 mesecev. Ako pa se rabi v inozemstvu tak blanket za menjico z več nego 12 mesečnim zapadom, treba jo po tem prihodu v tuzemstvu opremiti z dodatnim kolekom, določenim po lestvici II.

Brzojavna poročila.

Avdijence pred cesarjem.

DUNAJ 7. (B.) Cesar je vsprejel danes v splošnih avdijenceh mej drugimi državnega finančnega ministra Kallaya in člena gospodske zbornice barona Kraussa in viteza Mannlicherja.

Atentat na cesarja Viljelma II.

BREMEN 7. (B.) Kakor trdi »Weser Zeitung«, je bil cesar Viljelm po kosu železa, vrženem proti njemu, zadet na lieu pod desnim ušesom, a ni težko ranjen, ker ni mej vso vožnjo do kolodvora nič rekel o tem županu, ki je sedel poleg njega; še-le na kolodvoru so ga gospodje iz spremstva opozorili na krvaveče lice. Oseba, ki je izvršila čin je zašla pod konje lovecev, ki so jezdili za vozom.

Obćinstvo je prijelo zločince na kar so ga policijsti odveli v mestno hišo. Na izpraševanju so ga opetovano prišli krči ali v intervalih ga je bilo možno zaslišavati. O vzroku svojemu činu ni povedal ničesar; da pa trajno trpi na božjasti, zdi se dokazano po zdravilu, ki je je imel pri sebi.

BEROLIN 7. (B) Cesar Viljeim je dospel semkaj ob 8 zjutraj.

BEROLIN 7. (B.) Cesar Viljelm, katerega sta na kolodvoru pričakovala cesarica in državni kancelar je v gradu vsprejel tajnega svetnika profesorja Bergmanna. Cesar ne pojde, kakor je namerjal, na jahalni pouk častnikov potsdamskih konjiških polkov.

Vojna v južni Afriki.

LONDON 7. (B.) »Morning Post« je izvedela, da je generalni državni pravdnik Kapske kolonije, I. Rose Innes, prevzel vrhno sodno oblast v Transvaalu.

Novo ministerstvo na Španjskem.

MADRID 7. (B.) Novi ministri so danes položili prisego in se sestanejo jutri na posvetovanje.

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst
T R S T
TOVARNA: Via Tesa, vogal
Via Limitanea
ZALOGA: Piazza Rosario št. 2 (šolsko poslopje) in Via Riborgo št. 21
Velik izbor tapetarij, zrcal in slik. Izvršuje naročbe tudi po posebnih načrtih.
Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI CENIK ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavio se na parobrod ali železnico franko.

PASTIGLIE PROTI PRENDINI
kašlju, grlobolu, hripavosti. katanu, upadanju glasu, itd. itd.
zahtevajte vedno
Prendinijeve paštilje
Čudovit učinek pri pevcih, govornikih, prepovednikih, učiteljih itd.
Dobivajo se v skaflicah v Prendinijevi lekarni v Trstu in v vseh tukajšnjih boljših lekarnah kakor tudi po celi Evropi.
Skaflija stane 60 stotink.

OBUVALA!
PEPI KRAŠEVEC
pri cerkvi sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko delo) priporoča svojo
bogato zalogo raznovrstnega obuvala za gospode, gospe in otroke
Poštne naročbe se izvrše v tistem dnevu. Odpokljatev je poštnine prona.
Prezema vsako delo na debelo in drobno ter izvršuje iste z največjo natančnostjo in točnostjo po konkurenčnih cenah.
Za mnogobrojne naročbe se priporoča
Josip Stantič
čevl. mojster

Dunajska filijalka
Bankne vloge na knjižice s 4%.
 Banknote, borzno posredovanje, posojila na vred-
 nostno papirje, menični eskompt, vinkuliranje in
 razvinkuliranje obligacij.

Živnostenská banka

na Dunaju, I., Herrengasse 12.

Glavnica v akcijah 20.000.000 K.
 Reservni zaklad nad 7.000.000 K.
 Centrala v Pragi.
 Podružnice v Brnu, Plznu, Budejovicah, Pardubicah,
 Taboru, Benešavi, Iglavi, Moravski Ostravi.

Zahvala.

Iz dna srca se zahvaljujejo podpisani
 vsem onim cenjenim sorodnikom, prijateljem
 in znancem, ki so se udeležili prenosa zem-
 skih ostankov našega nepozabnega

Andreja.

Posebno se pa zahvaljujemo pevskega
 društva »Vence« v Kozini za milo petje in
 sprejem, uglednemu gasilnemu društvu v
 Senožečah in vsem drugim senožeškim žup-
 ljanom, ki so, da si je bilo zelo slabo vreme
 in dež, prihili v veliki množini izkazati po-
 kojniku zadnjo čast.

Bog plati vsem!

V Senožečah, dne 5. marca 1901.

Zalujoci ostali.

Naznanilo.

Jakob Perhauc

zaloga vin, spirite in likerjev

naznanja da je preselil svojo zalogo v

Via delle Acque št. 12

nasproti „Caffé Centrale“.

Najbolja prevlaka za podove
 je Fernolendtov

bliščeči lak
za podove

v četrto nijansah za mehak les, ki pokrije vsako
 prejšnjo prevlako, se ne prilepja, se ga lahko opere in
 je trpežen. Za 10 m. zadostuje 1 kg. po 2 kroni
 v plehasti skatli.

Ces. in kralj. privilegirana

tovarna kemičnih izdelkov
ST. FERNOLENDT

Zaloga:

Dunaj, I Schulerstrasse št. 21
 Ustanovljena 1832.

Razposilja se tudi po poštne povzetju.

Nadaljne specialitete: pisalna in kopirna črnila
 nepremojljive masti za usnje, patentovano sredstvo
 za ohranjanje podplatov „Vandol“. Kovinska čistilna
 zmes, srebrne in zlate čistilna mila, laki za usnje in
 bronasti lak kakor tudi vsega sveta najbolje

leščilo (biks)

Cenik pošljem brezplačno poštne prosto

Zaloga

tu- in inozemskih vin, spirita in likerjev
 in razprodaja na debelo in drobno

J. PERHAUC - TRST

Via delle Acque št. 12 (nasproti „Caffé Centrale“)

Velik izbor francoskega šampanjca, penečih
 dezertnih italijanskih in avstro-ogerskih vin,
 Bordeaux, Burgunder, renskih vin, Mosella
 in Chianti. — Rum, Konjak, razna zganja
 ter posebni pristni tropinovec, slivovec in
 brinjevec. — Izdelki I. vrste, došli iz do-
 tičnih krajev. Vsaka naročila se takoj izvrši.
 Razposiljanje na deželo po poštenem povzetju.

■ Ceniki na zahtevo in franko. ■
 Razprodaja od 1/2 litra naprej.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Podpisani si časti naznanjati slav-
 nemu občinstvu v mestu, okolici in
 na deželi, da je prevzel

Zalogo olja, kisa, mila itd.
 v Trstu, ulica Barriera vecchia 4

Blago pošiljam franko na dom
 po naročbi na debelo in drobno. Po-
 šiljatve na deželo s poštne povzetjem.

Za mnogobrojne naročbe se toplo
 priporoča udani

Josip Gregorič.

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša preljub-
 ljena soproga, mati, stara mati in tašča

ANA ABRAM

dne 6. marca popoldne po dolgi in mučni bolezni, previdena sè sv. zakramenti za umirajoče,
 mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v petek, dne 8. marca ob 3. uri pop. iz hiše žalosti ulica S. Francesco 22.
 TRST, dne 6. marca 1901.

Fran Abram, soprog.

Irene Abram, roj. Pertot nevesta.

Fran in dr. Josip Abram
 sinova.

Anton Rovere (odsoten).
 Gustav Simsič,
 zeta.

Ana omož. Rovere
 Marija vdova Fratik,
 Antonija omož. Simsič,
 Ema Abram,
 Virginija Abram,
 hčere.

Ferruccio Rovere,
 Bruno Rovere,
 Danilo Fratik,
 Mariča Simsič,
 vnuki.

Posebni parte se ne izdajajo.

Novo tržaško podjetje A. Mozetič, Ponte della Fabbra.

Dr. Rosa Balsam Praško domače zdravilo

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače
 zdravilo, vzbuja slast in odvaža lahko. Z
 redno uporabo istega se prebavljanje krepi
 in ohrani.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 nvč.
 po pošti 20 nvč. več.

je staro, najprej v Pragi rabljeno do-
 mače zdravilo, katero varuje in ohrani
 rane čiste, vnetje in bolečine olajša
 in hladi.

V pušicah po 35 in 25 nvč., po pošti
 6 nvč. več.

Svarilo! Vsi deli embalaže nosijo
 zraven stoječo, postavno po-
 loženo varstveno znamko.

Glavna zaloga:

Lekarna B. Fragner-ja c. in kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“

Praga, Malastran, ogel Spornerejeve ulice.

Vsakdanje poštno razposiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg
 P. Prendini, S. Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.

Razprodaja!!

Razprodaja!!

340 komadov za samo 2 gld. 10 nvč.

1 dražestna pozlačena ura z lepo verižico, 3 letno jamstvo, 1 čudežno lep ustnik za smodke, 1
 najfinejši žepni nož, 1 najfinejša novčarka iz usnja, 1 kra-en prstan s ponarejenim biserom,
 1 garnitura gumbov za manšete in srajco iz duble zlata in patentovano zaporo, 1 okusno
 dišeče toaletno milo, 1 krasno toaletno ogledalo z etvijem, 1 čudežno lepa žepna pisalna
 oprava, 1 krasna beležnica, 1 par (2 komada) uhanov za dame s ponarejenimi dijamanti,
 jako prevarljivo, 20 predmetov za dopisovanje in še 240 raznih predmetov, ki s v hiši
 neobhodno potrebni; vse skupaj kot nameček z uro vred, ki sama toliko velja, stane le
2 gld 10 nvč. — Vdobi se po poštne povzetju pri Dunajski veliki filijalki

Aleks. Jungerwith, Krakov št. Ch. 84

Opazka: Kar ne ugaja, denar nazaj.

Ivan Semulič

TRST - ul. Belvedere št. 33. - TRST

priporoča slavnemu občinstvu v Trstu in okolici

kakor tudi po deželi, svojo

bogato zalogo pohištva.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo najfineje in druge vrste,
 iz trdega in belega lesa. Volnene postelje in prodaja volne v
 vsaki množini. Cene so zmerne in postrežba točna in poštena

Srečkanje nepreklicno
23. marca 1901

Glavni dobitnik v vrednosti

60.000 KRON

v gotovini z 20 % odbitkom.

Srečke „Invalidendank“

po 1 krono.

priporočajo:

Josip Bolaffio, Mandl & Co.,
 Mercurio Triestino, Ig. Neu-
 mann, Henrik Schiffmann.

Varstvena znamka: SIDRO.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče
 mazilo dobiva se po 80 stot., 1,40 K in
 po 2 K po vseh lekarnah.

Pri vkupovanju tega povsod priljubljenega
 domačega zdravila naj se pazi edino le na
 originalne steklenice v zavitki z našo var-
 stveno znamko „SIDRO“ iz Richterjeve
 lekarne in le tedaj je gotovo, da se
 sprejme originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi
 Elizabetine ulice 5.

C. Klemt.

Tovarna za zatvornice (Jalousien)
 Braunau na Bavarskem.

Priporoča svoja 6-kratno odlikovana no-
 vovrstna lesena zastirala (Rouleaux), in
 žaluzije. — Ceniki gratis.

gentje

za privatne odjemalce se povsod ščejo.

Zaloga pohištva in ogledal

RAFAELA ITALIA

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, in spalnice,
 prejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in
 železnih blagaj, po cenah, da se ni bati
 konkurence.

!! Važno za vsakega !!

Razprodaja za neverjetno nizke cene: 12
 krasnih komadov za samo

2 gld. 95 kr.

1 krasna žepna ura iz ni-
 klja Sidro-Remontoir, s pokri-
 valom in tri-letnim jamstvom.
 Ina sekundario in popolno
 izdelan stroj. (Ni primerjati
 onim, katere pošiljajo mnogi
 bazarji za pozlačene.)

1 verižica za uro, sestava
 oklepa (na zahtevo iz niklja
 ali posrebrnjena).
 1 krasna igla za zavratnike
 za gospode iz amer. double,
 zlata s kameni, podobnimi bri-
 jantom.

1 par lepih zapestnih gumbov iz pravega srebra
 priznanega od c. kr. državnega urada.

1 par krasnih gumbov za rokave iz amerikan-
 skega double zlata.

1 zbirka gumbov za srajce in ovratnike iz amer-
 double-zlata (5 komadov).

1 elegantno, novoiznajdeno toaletno pomanjše-
 valno zrcalo. (Novost!)

Dokler zaloga obstoji, razposiljam teh 12 ko-
 madov proti povzetju ali proti pošiljati denarja pri
 naročilu za samih **gld. 2-95.** (Sama žepna ura iz
 niklja Anker-Remontoir stala je prej 5 gld.) Kar ne
 ugaja, sprejema v teku 8 dni radovoljno nazaj
 Jednaki oglasi so le posnemanja.

E. Holzer

zalagatelj zveze c. kr. avstrijskih državnih uradnikov
 in zaloga ur in zlatenine na debelo.

Krakovo — Stradom 18. — Krakovo.
 Ilustrovani ceniki gratis in franko.